

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 11 päivänä tammikuuta 2005,****kolmansista maista tuotavissa eläinperäisissä tuotteissa olevien tiettyjen jäämien testaamiseen sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista**

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 4992)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2005/34/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan ja 17 artiklan 7 kohdan,

ottaa huomioon rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan ja 63 artiklan 1 kohdan e alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 97/78/EY edellytetään, että jokaiselle kolmansista maista tuodulle erälle tehdään eläinlääketieteelliset tarkastukset. Näihin tarkastuksiin voi sisältyä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämiä koskevia analyytisiä kokeita, joiden tarkoituksena on tarkastaa, täyttävätkö erät yhteisön lainsäädännön vaatimukset.
- (2) Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/EY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ mukaisesti farmakologisesti vaikuttaville aineille asetettiin elintarvikevalvonnassa sovellettavat jäämien enimmäismäärät yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2377/90⁽³⁾. Jäämien enimmäismääriä sovelletaan tuontiin.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2377/90 ei kuitenkaan säädetä jäämien enimmäismääristä kaikkien aineiden eikä varsinkaan niiden aineiden osalta, jotka ovat kiellettyjä tai joiden käyttöä ei sallita yhteisössä. Mainittujen aineiden kohdalla minkä tahansa jäämän esiintyminen saattaa antaa syyntä hylätä tai tuhota kyseinen erä maahantuonnin yhteydessä.
- (4) On paikallaan, että yhteisö päättää yhdenmukaistetusta lähestymistavasta, jota noudatetaan valvottaessa tuontierissä olevien sellaisten aineiden jäämiä, jotka ovat kiellettyjä tai joiden käyttö ei ole sallittua yhteisössä.
- (5) Neuvoston direktiivin 96/23/EY täytäntöönpanosta määritysmenetelmien suorituskäytön ja tulosten tulkinnan osalta 12 päivänä elokuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/657/EY⁽⁴⁾ mukaisesti suorituskäytölle asetettujen vähimmäisvaatimukset on hyväksytty suorituskäytön standardina, jonka avulla varmistetaan yhteisön lainsäädännön tehokas valvonta testattaessa virallisia näytteitä sellaisten aineiden tunnistamiseksi, jotka ovat kiellettyjä tai joiden käyttö ei ole sallittua; määritysmenetelmien suorituskäytöä koskevat vähimmäisvaatimukset tarkoittavat keskimääräistä rajaa, jonka ylittävältä osalta aineen tai sen jäämien havaitseminen voidaan rakentaa mielekkäälle menetelmäpohjalle.
- (6) Elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽⁵⁾, samoin kuin riskianalyysin suorittamista koskevissa Codex Alimentarius -komitean periaatteissa Working Principles for Risk Analysis⁽⁶⁾, edellytetään, että elintarvikelainsäädäntö perustuu tarkasteltavan asian kannalta olennaisiin tekijöihin, kuten valvonnan toteutettavuuteen.
- (7) Tämän vuoksi määritysmenetelmien suorituskäytön vähimmäisvaatimukset, joista säädetään päätöksessä 2002/657/EY, alittavien ainejäämien yksittäinen havaitseminen olisi järjestettävä niin, että se ei ole välitön huolenaihe, mutta jäsenvaltioiden olisi seurattava sitä, ja suorituskäytön vähimmäisvaatimusten ollessa olemassa niitä olisi käytettävä viitekohtana toiminnalle, jonka avulla varmistetaan direktiivin 97/78/EY yhdenmukaistettu täytäntöönpano.

(1) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 882/2004 (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

(2) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 882/2004.

(3) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2232/2004 (EUVL L 379, 24.12.2004, s. 71).

(4) EYVL L 221, 17.8.2002, s. 8. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2004/25/EY (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 38).

(5) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 4).

(6) Saatavana osoitteesta ftp://ftp.fao.org/codex/alnorm03/Al03_33e.pdf

- (8) Kun analyttisten kokeiden tulokset osoittavat sellaisen aineen jäämien esiintymistä, jota varten määritysmenetelmien suorituskyvyn vähimmäisvaatimukset on päätöksen 2002/657/EY mukaisesti vahvistettu, ja koska asetus (EY) N:o 882/2004 tulee voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2006, on paikallaan selvittää, mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä, kun otetaan huomioon erästä ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuva vakava uhka sekä direktiivien 96/23/EY ja 97/78/EY ja asetuksen (EY) N:o 178/2002 sisältämät säännökset.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi erityisesti seurattava, esiintykö tuontitilanteessa toistuvia ongelmia, sillä tällainen havainto saattaa olla osoitus tietyn aineen väärinkäyttötavasta tai piittaamattomuudesta sellaisia kolmansien maiden antimia takuita kohtaan, jotka koskevat yhteisöön tuotavaksi tarkoitettujen elintarvikkeiden tuotantoa. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle toistuvista ongelmista.
- (10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätöksen soveltamisala

- Tässä päätöksessä säädetään toiminnan viitekohdista niiden ainejäämien osalta, joiden määritysmenetelmille on asetettu suorituskyvyn vähimmäisvaatimukset päätöksen 2002/657/EY mukaisesti silloin, kun eläinperäisten tuotteiden tuontierille direktiivin 97/78/EY nojalla tehty analyttiset kokeet vahvistavat mainittujen jäämien esiintymisen, ja mainitun vahvistuksen saannin jälkeen suoritettavista toimenpiteistä.
- Tätä päätöstä sovelletaan suoritettaessa analyttisiä kokeita rutiininomaisesti, tehostetuissa tarkastusmenettelyissä tai kolmansista maista tuotujen eläinperäisten tuotteiden erien tarkastamisessa.

2 artikla

Toiminnan viitekohdat

Valvottaessa sellaisten tiettyjen aineiden jäämiä, jotka ovat kiellettyjä tai joiden käyttö ei ole sallittua yhteisössä, toiminnan viitekohtana käytetään komission päätöksen 2002/657/EY liitteessä II määritysmenetelmille asetettuja suorituskyvyn vähimmäisvaatimuksia testattavasta matriisista riippumatta.

3 artikla

Sellaisen aineen esiintymisen, joka on kielletty tai jonka käyttö ei ole sallittua, vahvistamisen jälkeen suoritettavat toimenpiteet

1. Kun analyttisten kokeiden tulokset ylittävät päätöksessä 2002/657/EY määritysmenetelmien suorituskyvylle asetetut vähimmäisvaatimukset tai ovat niiden suuruiset, kyseinen erä on katsottava yhteisön lainsäädännön kanssa yhteensopimattomaksi.

2. Koska asetuksen (EY) N:o 882/2004 19–22 artiklaa aletaan soveltaa vasta 1 päivästä tammikuuta 2006, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on virallisesti pysäytettävä vaatimusten kanssa yhteensopimattomat kolmansista maista tuodut erät ja kuultuaan erästä vastuussa olevia elintarvikealan toimijoita ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin:

- määrättävä mainitut erät tuhotavaksi tai lähetettäväksi edelleen yhteisön ulkopuolelle 3 kohdan mukaisesti;
- jos erät on jo saatettu markkinoille, poistettava ne myynnistä ennen johonkin edellä mainituista toimenpiteistä ryhtymistä.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia erien edelleen lähettämisen vain, jos

- määräpaikasta on sovittu erästä vastuussa olevan rehu- tai elintarvikealan toimijan kanssa; ja
- elintarvikealan toimija on ensin ilmoittanut lähtöpaikkana olevan kolmannen maan tai määräpaikkana olevan kolmannen maan, jos se eroaa lähtömaasta, toimivaltaiselle viranomaiselle syyt ja olosuhteet, jotka estävät saattamasta kyseisiä eriä yhteisön markkinoille; ja
- kun määräpaikkana oleva kolmas maa ei ole lähtömaa, määräpaikkana olevan kolmannen maan toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle olevansa valmis hyväksymään erät.

4. Ellei hallintopäätösten uudelleentarkastelua koskevista jäsenvaltioiden kansallisista säännöistä muuta johdu, edelleen lähettämisen on tapahduttava viimeistään 60 päivän kuluttua siitä, kun toimivaltainen viranomainen päätti erän määräpaikasta, jollei oikeudellisiin toimenpiteisiin ole ryhdytty. Jos edelleen lähettäminen ei toteudu 60 päivän kuluttua, erä tuhoetaan, ellei toimivaltainen viranomainen katso viivästyistä perustelluksi.

5. Kun tuotteille suoritettujen analyttisten kokeiden tulokset alittavat päätöksessä 2002/657/EY määritysmenetelmien suorituskyvyille asetetut vähimmäisvaatimukset, tuotteita ei kielletä saattamasta osaksi ravintoketjua. Toimivaltainen viranomaisen säilyttää havaintoja koskevat merkinnät siltä varalta, että ne toistuvat. Kun samaa alkuperää olevia tuotteita koskevien analyttisten kokeiden tulokset osoittavat toistuvuutta, joka viittaa yhteen tai useampaan kiellettyyn tai luvattomaan aineeseen liittyvään mahdolliseen ongelmaan, jossa on kyse esimerkiksi neljästä tai useammasta vahvistetusta tuloksesta, jotka alittavat samalle aineelle asetetut toiminnan viitekohdat tiettyä alkuperää olevassa tuonnissa kuuden kuukauden ajalla, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa. Komissio saattaa asian lähtömaan tai -maiden toimivaltaisen viranomaisen tietoon ja tekee asianmukaiset ehdotukset.

6. Erästä vastuussa olevan rehu- tai elintarvikealan toimijan tai tämän edustajan on vastattava toimivaltaisten viranomaisten

kustannuksista, jotka johtuvat tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

4 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 19 päivästä helmikuuta 2005.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä tammikuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen